

Hany s ofinou

Hana Zagorová

ona: Poprvé, když přede mnou byl plný sál,
zadrh' se mi hlas, to víš...

on: Hm...

ona: Kritik, který za scénou ten večer stál,
ihned vstyčil prst, je níž.

on: Ou!

ona: Ve chvílích víc než zlých názor
starších kolegů mi pích'!

on: To znám, na kolegy je spolehnutí.

ona: Řekli, holka, no, tě pic,
hlásek jako nic, blikne, zhasne za měsíc,
naděje ti nekynou, hm, Hany s ofinou.

on: Odkud vlastně jsi? Z moravského polesí...
Skonči s touhle profesí!

Dej se raději na jinou, ó, Hany s ofinou.

ona: Žádné klání však není předem prohrané!

on: Vzdávat se, páni, ó, tisíckrát ne,ne,ne!

ona: Ó, já si řekla, cvič! Sejčky, ty žeň pryč.
Naděnec, když je i dřič,

oba: úspěchy ho neminou, hm, Hany s ofinou.

ona: A jedem, jedem!
Hnout s věcí v tom je celý fór.
Dnes, Hany, začátky krušné už má za sebou.
Je stejně šťastná, jen účes jinak nosí.
Snad jí to, prosím,

oba: lidi prominou,
že dnešní Hany už není s ofinou.